Бути розумним — це круто!

ПРОФЕСОР Кеїд

Кумедний Велетень

Спогади фортеці

Планета ІКС

пізнавально-розважальний журнал

№4 (16) — квітень 2006

ЖИТТЯ З НАСІНИНИ

Частини твого тіла виконують певну роботу:

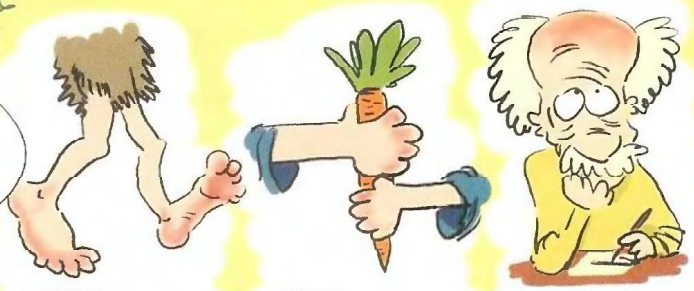

ноги — ходять

руки — тримають

голова — думає...

Так само і кожен внутрішній орган: серце, печінка, шлунок має свою функцію. Всі вони діють чітко і злагоджено, тому організм розвивається. Організм рослини теж має частини: **корінь**, **стебло**, **листок** та інші. Як же працюють вони?

Життя рослини починається із зародка, який причаївся у насінині. І як тільки вона потрапить у сприятливе середовище, наприклад вологий пухкий ґрунт, — зародок "оживає".

ПЕРЕВІР САМ

Зріж верхню частину зі свіжої моркви. Посередині зрізу зроби заглибину.

1. Нанижи моркву на паличку, прив'яжи з обох її кінців нитку.
2. Підвісь на вікні, або закріпи у зрізаній пластиковій пляшці.
3. Щодня заливай у заглибинку воду.

Результат побачиш уже через тиждень. Додаткові корінці ростимуть униз (їх краще зламувати). А зелені пагони потягнуться вгору.

А ТИМ ЧАСОМ...

Миша Шила, загубила вогник із хвостика.

Знайди, на якій сторінці.

ПЕРЕВІР САМ

1. Візьми насінину квасолі (або пшениці), поклали її у добре намочену вату.
2. Постав на підвіконня, де тепло і сонячно.

Поливай щодня і слідкуй за її розвитком.

КОРІНЬ потрібен рослині, як фундамент — будинкові. Щоб надійніше і міцніше закріпитися в ґрунті, від головного кореня навсібіч відростають сотні корінців.

Якби всі корінці рослини з'єднати в одну ниточку, вона простяглася б на декілька кілометрів!

Для того щоб упевнено стояти, деякі рослини мають ходульні корені, що ростуть від стебла і вростають у землю, ніби живі підпори.

ПЕРЕВІР САМ

1. Загорни свіжу моркву в мокру ганчірку і поклади на підвіконня.
2. Через день перевір.

Морква стала "волохатою". Вона вкрилася тоненькими білими бічними корінцями.

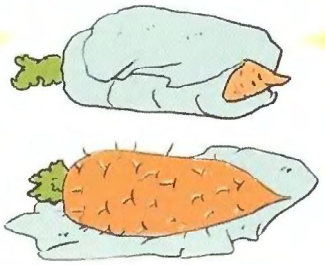

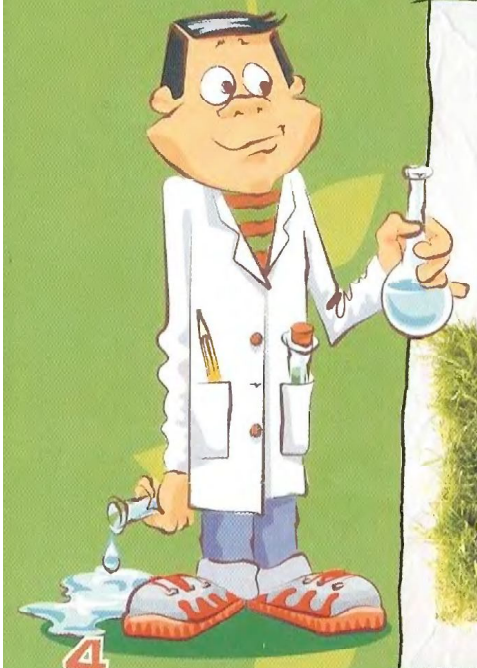

ВИРОСТИ СВОЄ ІМ'Я!

Розрівняй у порожній пластиковій посудині пухкий ґрунт. Прокресли на ньому своє ім'я. В борідки-літери посій зерна пшениці (вівса чи проса). Поливай щодня! Приблизно через чотири дні твоє ім'я дасть пишну зелену паросль!

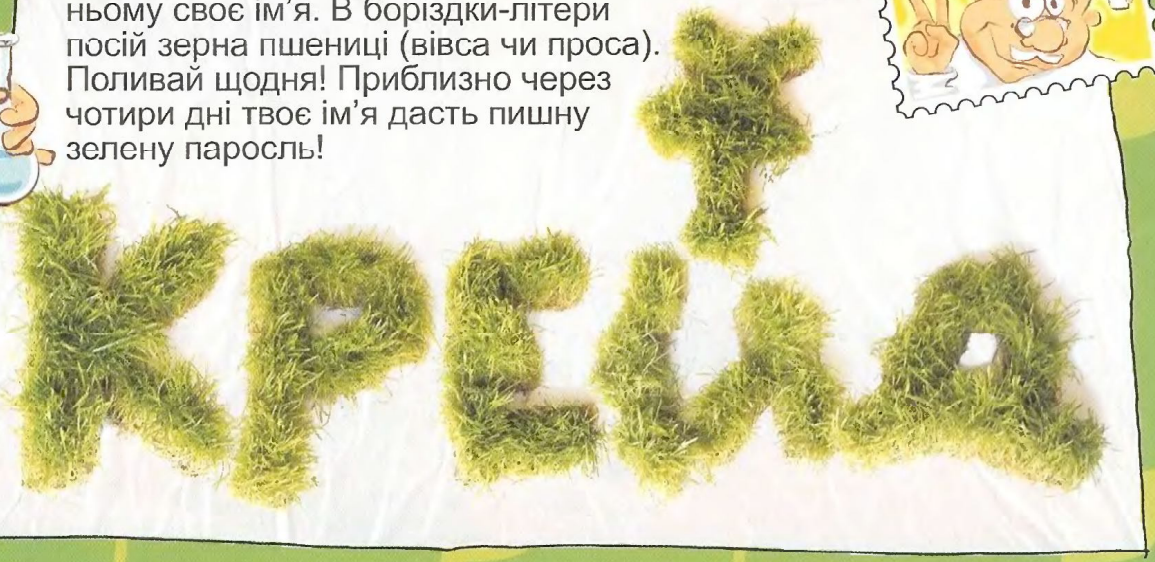

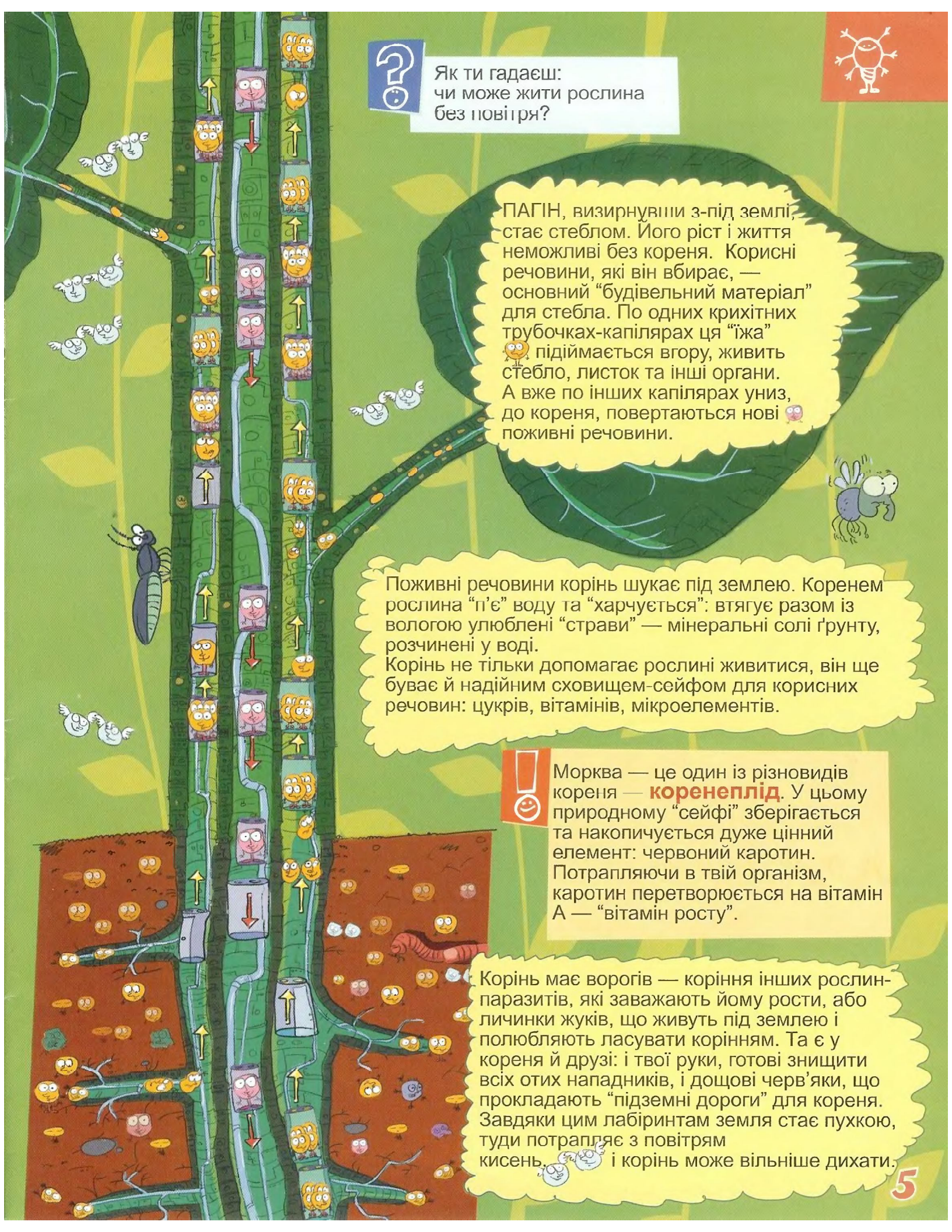

Як ти гадаєш: чи може жити рослина без повітря?

ПАГІН, визирнувши з-під землі, стає стеблом. Його ріст і життя неможливі без кореня. Корисні речовини, які він вбирає, — основний "будівельний матеріал" для стебла. По одних крихітних трубочках-капілярах ця "їжа" підіймається вгору, живить стебло, листок та інші органи. А вже по інших капілярах униз, до кореня, повертаються нові поживні речовини.

Поживні речовини корінь шукає під землею. Коренем рослина "п'є" воду та "харчується": втягує разом із вологою улюблені "страви" — мінеральні солі ґрунту, розчинені у воді.
Корінь не тільки допомагає рослині живитися, він ще буває й надійним сховищем-сейфом для корисних речовин: цукрів, вітамінів, мікроелементів.

Морква — це один із різновидів кореня — **коренеплід**. У цьому природному "сейфі" зберігається та накопичується дуже цінний елемент: червоний каротин. Потрапляючи в твій організм, каротин перетворюється на вітамін А — "вітамін росту".

Корінь має ворогів — коріння інших рослин-паразитів, які заважають йому рости, або личинки жуків, що живуть під землею і полюбляють ласувати корінням. Та є у кореня й друзі: і твої руки, готові знищити всіх отих нападників, і дощові черв'яки, що прокладають "підземні дороги" для кореня. Завдяки цим лабіринтам земля стає пухкою, туди потрапляє з повітрям кисень, і корінь може вільніше дихати.

ПЕРЕВІР САМ

1. Рослинку з білими пелюстками постав у воду, яку "зафарбуй" зеленкою.
2. Перевір через кілька днів. Пелюстки рослини стануть зеленого кольору!

Це означає, що вода з розчиненим соком поступово піднялася по стеблу вгору і "підживила" пелюстки.

Життєдайні речовини разом з водою піднімаються угору на 20-30 сантиметрів за годину. Можеш підрахувати, за який час пелюстки на дослідній рослині стануть забарвлені.

КРОСВОРД

1. Частина рослини, яка росте вниз від зародка.
2. Видозмінений корінь (скарбничка для поживних речовин).
3. Назва солей, якими "харчується" рослина.
4. Орган, де знаходиться "трубопровідна система" рослини.
5. Живий організм, який може "харчуватися" за допомогою кореня.

Виростиі своє "зелене ім'я", сфотографуй та надішли фото професору Крейду.

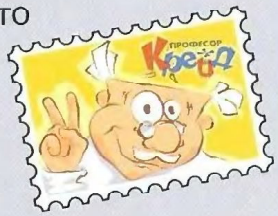

Найкращі роботи будуть надруковані у вересневому журналі "Професор Крейд".

пиши на адресу:
професору Крейду
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010

Без повітря рослина, так само як і людина, жити не може. Для дихання їй потрібен кисень.

Nestlé Nesquik

Будуємо вулицю разом із Квікі

Конкурс

Початок конкурсу в журналі "Професор Крейд" №3 за 2006 рік.

Ідеї для створення будинків тобі підкаже кмітливий кролик Квікі. Уважно розглянь макет і — до роботи! А якщо у тебе є власні ідеї — не зволікай — швидше їх втілюй.

6 Яка ж вулиця без будинків? Починаємо майструвати!

Виріж із картону прямокутник за схемою (а, б). Розміри виміряй, користуючись лінійкою.

Схема корпусу будинку

а

б

лінія згину

в

г

клей

д

Прямокутний листок, складений навпіл, — дах для твого будиночка (в).

Зверху приклей дах (д).

8 Розстав будинки на своїй вулиці.

7 Багатоповерховий будинок можна зробити з порожніх коробок для сірників!

А ігровий майданчик зробив?

Від шоколадно-молочного коктейлю Nesquik всі учасники отримають у подарунок лінійки Квікі,

п'ятеро фіналістів — настінний годинник,

а три найкращих автори макетів — іграшку "зміни голос".

Умови конкурсу

Користуючись підказками Квікі (на сторінках журналу "Професор Крейд" №3, 4, 5 за 2006 рік), зроби власний макет вулиці. Сфотографуй свій витвір та надішли фото на конкурс до 20 серпня 2006 року. Переможці будуть оголошені у вересневому номері журналу "Професор Крейд" за 2006 рік.

пиши на адресу:
"Професору Крейду"
конкурс від Квікі
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010

Спогади старої фортеці

Ой-ой! Лоскотно ж! І все цим туристам треба помацати! Хіба не видно — мури мої кам'яні, навіть турецькі гармати їх не пробивали! Бачиш, які товстезні — можна вільно лягти упоперек. А тисячу років тому, ще в моєму дитинстві, стіни були дерев'яними — так повелів київський князь Володимир Великий. І з тих пір почалося! Тільки встигай боронитися від нападників! Відбилася від татар, а тут уже турецьке військо до стін підступає... Тож доводилося перебудовуватися та укріплюватися, не дарма ж я Хотинська фортеця — вартова цих давніх земель.

Господарювали тут кожен на свій лад. Одні зводили башти, інші будували трубопровід... Пам'ятаю, як після молдаван оселилися поляки. Визирни он крізь ту бійницю.

Та не крізь ту, що над прірвою, а з протилежної башти! Так само, здається, оглядав довкілля польський гетьман Ян Ходкевич. ...Ось-ось степові простори вкриє хмарою орда турецького султана Османа Другого.

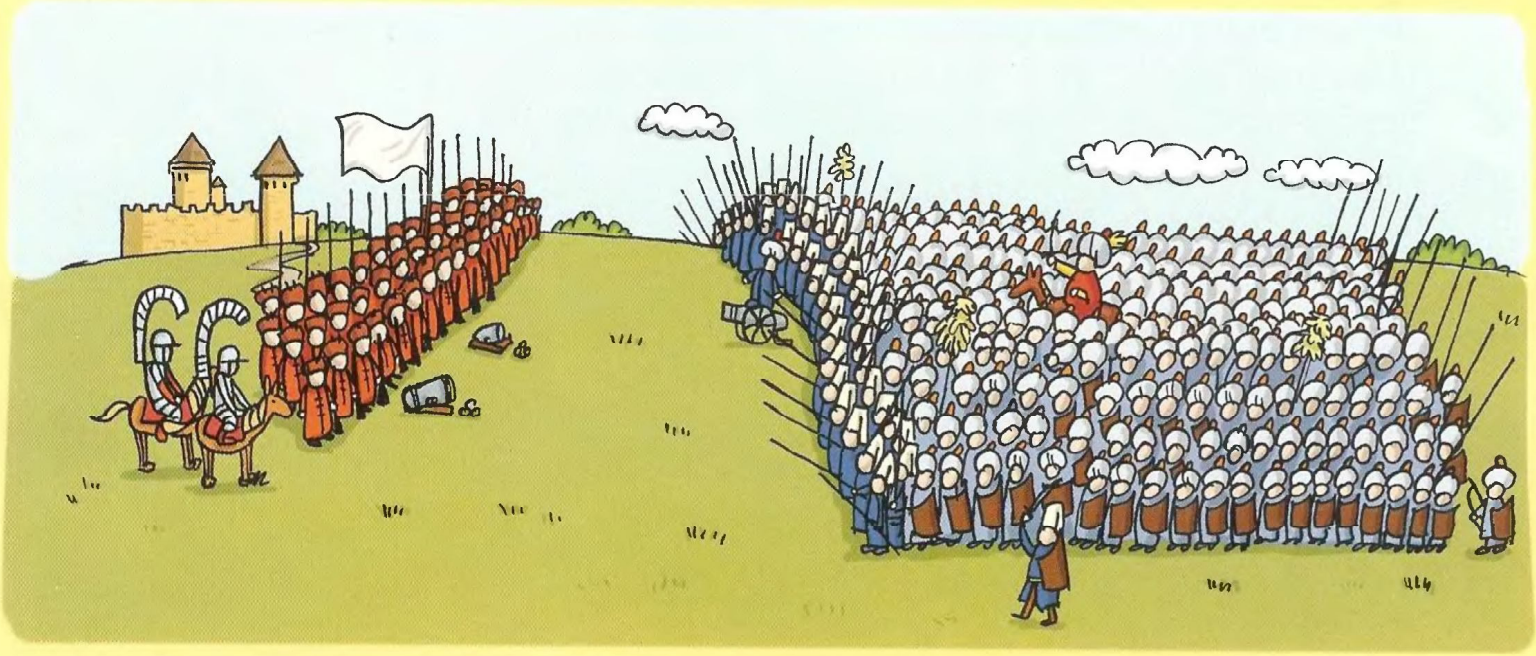

Хитрий загарбник вже бачив себе володарем Польщі, України і всієї Європи. Як же від нього боронитися? Проти султанського війська, якого налічувалося мало не 200 тисяч, усього 30 тисяч поляків. Відчутна різниця! А що як попрохати в союзники іще 40 тисяч козаків?

Зібралася козацька рада в урочищі Суха Діброва. "Допоможемо полякам, а там дивись, і вони нам добром відплатять!" — вирішили козаки. Та й пішли на з'єднання з польським військом.

А тим часом сюди наближалась османська навала. Насміхався Осман: “Я в козацькому стані буду сьогодні снідати, а всередині замку, у поляків, буду обідати!”. Звідки ж було йому знати, що то за сила — козацьке військо на чолі з Петром Сагайдачним!

Тож було туркам непереливки. Що не штурм – то невдача! Розлютився султан і послав перед військом тварин — слонів і верблюдів. Та хіба настрахаєш цим запорожців?

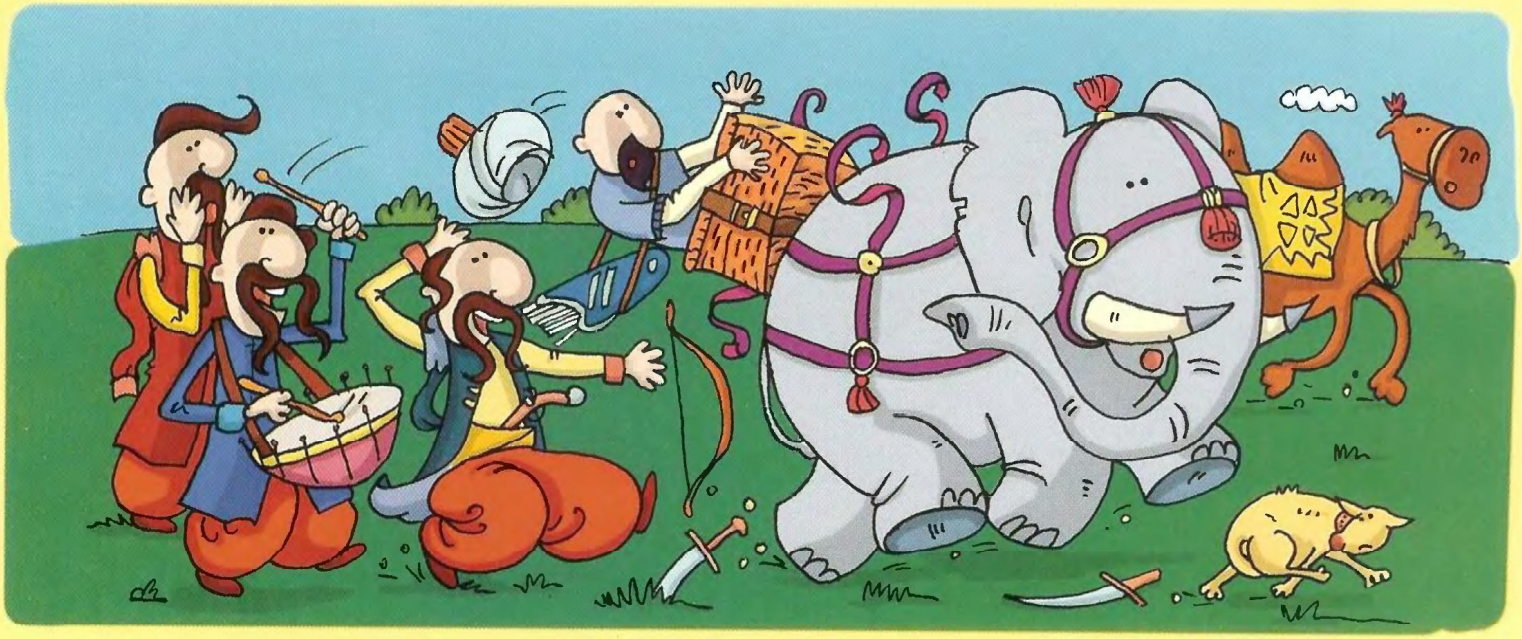

Не стали вони стріляти, а зчинили такий лемент, що четвероногі воїни й самі жахнулися. Та як дременуть назад! Зім’яли ряди султанських вояк і зчинили такий переполох, що ті накивали п’ятами.

Ще кілька разів штурмував Осман мої стіни. Обстрілював гарматами, підступався і пішим, і кінним військом, та все марно.

Довелося укласти мир. Що то була за картина!

Навпроти турецького війська, що стало півмісяцем, ніби орел із розпростертими крилами, вишикувались козацькі та польські війська. Цілу годину стояли нерухомо.

Аж ось посилає турецький султан польському гетьману дари — величезного слона і баского коня. А у відповідь отримує дві добротні гармати.

Турецькі вояки схиляють знамена, а військо навпроти — легкий кивок головою. Історична битва лишилась позаду.

...А згодом історики запишуть: "Хотинська війна 1621 року врятувала Європу від османського гніту".

Із тих пір я, Хотинська фортеця, відома всьому світові. А з цього моменту — і тобі. Сподіваюся, ще зустрінемось!

ФОРТЕЦІ

Професоре Крейд! У фільмах рицарі завжди живуть у замках. Розкажіть, що таке замки і звідки вони взялися?

Овва! Я в середньовіччі!

У давні часи жили племена, які тільки й думали, з ким би повоювати. Та не всі сусіди поділяли цю войовничість. І щоб захиститися від загарбників, почали будувати навколо житла стіни. Так і з'явилися найперші у світі фортеці. Робили їх із дерева та землі. Але дерево горить, а земля розсипається. Тож почали створювати укріплення з каменю. За такими стінами жителі могли спати спокійно.

В епоху середньовіччя (вона почалася приблизно 1500 років тому і тривала майже 1000 років) фортеці Європи називалися замками.

Огороджувався замок високими мурами від 6 до 16 метрів (вищими, ніж сучасний п'ятиповерховий будинок). Ще вище здіймалися башти, звідки добре було видно околиці.

Стіни середньовічних фортець були товстелезними, шириною не менше 2 метрів. А от в давнину існували справжні гіганти. Наприклад, товщина стін древнього міста Вавилона сягала 21 метра в основі. І по такій "трасі" могли б їхати п'ять автомобілів у ряд.

Замок оточував рів, який наповнювали водою. Через нього з фортечних воріт опускалися підйомні мости. Коли замку загрожувала небезпека, їх одразу ж піднімали. І фортеця опинялась ніби на острові.

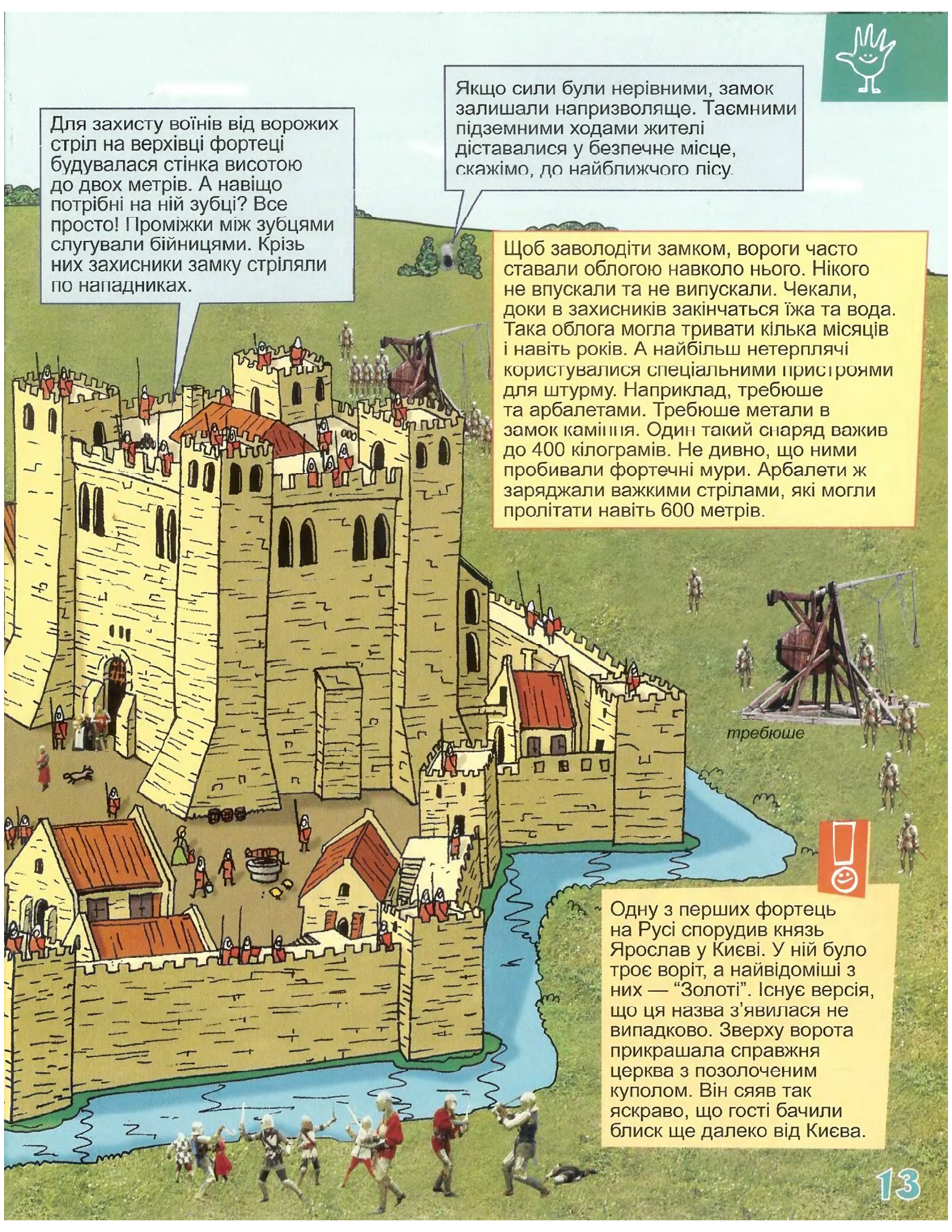
Для захисту воїнів від ворожих стріл на верхівці фортеці будувалася стінка висотою до двох метрів. А навіщо потрібні на ній зубці? Все просто! Проміжки між зубцями слугували бійницями. Крізь них захисники замку стріляли по нападниках.
Якщо сили були нерівними, замок залишали напризволяще. Таємними підземними ходами жителі діставалися у безпечне місце, скажімо, до найближчого лісу.
Щоб заволодіти замком, вороги часто ставали облогою навколо нього. Нікого не впускали та не випускали. Чекали, доки в захисників закінчаться їжа та вода. Така облога могла тривати кілька місяців і навіть років. А найбільш нетерплячі користувалися спеціальними пристроями для штурму. Наприклад, требюше та арбалетами. Требюше метали в замок каміння. Один такий снаряд важив до 400 кілограмів. Не дивно, що ними пробивали фортечні мури. Арбалети ж заряджали важкими стрілами, які могли пролітати навіть 600 метрів.
требюше
Одну з перших фортець на Русі спорудив князь Ярослав у Києві. У ній було троє воріт, а найвідоміші з них — "Золоті". Існує версія, що ця назва з'явилася не випадково. Зверху ворота прикрашала справжня церква з позолоченим куполом. Він сяяв так яскраво, що гості бачили блиск ще далеко від Києва.

СКАРБИ АЙВЕНГО

Колись давно лицар Айвенго заховав у своєму замку скарби. І лише ти з друзями можеш їх знайти!
Для гри потрібен кубик та фішки. Кидаєш кубик — і вперед! Маєте обійти фортецею та відшукати у башті таємний скарб. Але позаду вас переслідує охорона замку. Тому повертатися треба іншим шляхом. Виграє той, хто першим дістанеться до воріт, де чекають бойові коні.

Чарами викидає непрошених гостей за поріг. Отож повертайся до замкових воріт!

Кинь кубик ще раз і швиденько втікай!

Пропусти хід!

Старт
Фініш

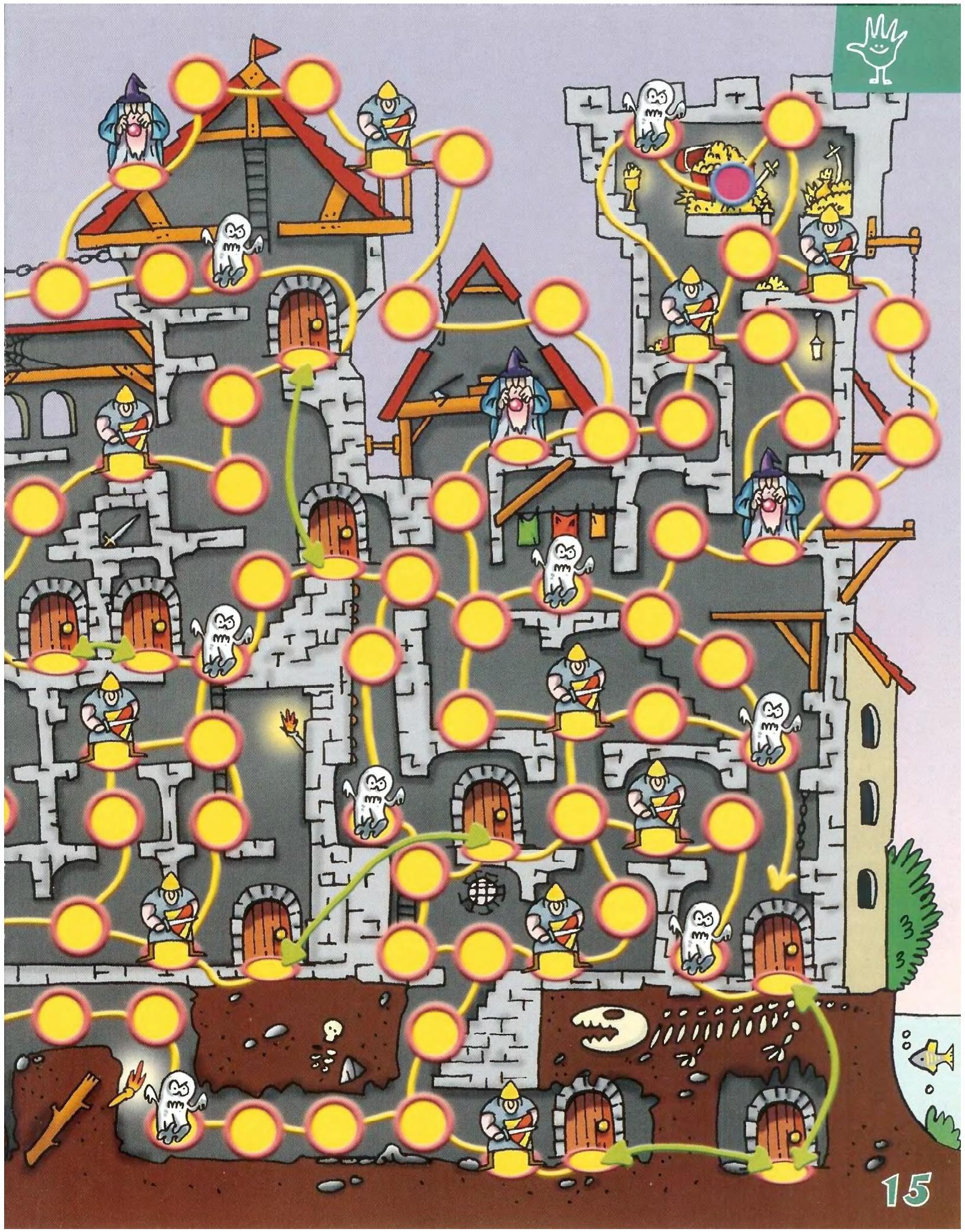

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Цю найменшу область України здавна називають Північною Буковиною — кремезне дерево бук росте тут і на широких рівнинах, і на схилах невисоких Буковинських Карпат. Швидко спускається з цих гір річка Черемош. Її береги — то гранітні скелі, то квітчасті луки, довкола яких вартують стрункі смереки. А там, унизу, долина ріки Дністер, що розлився сріблястими рукавами. Довкола них і будували селища перші тутешні поселенці понад 15 тисяч років тому.

Фото: Євген Тимченко

МІСТО ЧЕРНІВЦІ

У цій назві, ймовірно, звучить інша, давніша: "Чорне місто" або "Чернь" — так називалася фортеця з чорними стінами, які робили з дубових колод, "скріплених" чорноземом. Їх дощенту зруйнували монгольські нападники, а врятовані мешканці переселилися звідси на правий берег річки Прут і збудували нове місто. Перша письмова згадка про нього з'явилася в рукописі 8 жовтня 1408 року. Цю дату сьогодні святкують як День міста.

Миколаївська церква

ЧЕРНІВЦІ

Хотин

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Тут, де степ зустрічається з лісостепом, під прикриттям замків, близько 500 років тому селяться козаки та селяни з України та Росії. Мине 100 років — і на тутешніх соляних озерах з'явиться перше місто — Соляне (нині Слов'янськ). Та крім кам'яної солі, донецька земля виявиться багатою на "горючий камінь" — кам'яне вугілля. Щоб добути це паливо, будувалися численні шахти. Так виріс Донбас — одне з найдавніших місць на планеті, де видобувають вугілля.
Біля шахт і заводів Донбасу з'являлися селища, які тепер стали містами.

Фото: Тимофей Златкін

ДОНЕЦЬК

Першу копальню для добування вугілля тут збудували 165 років тому і назвали Олександрівською. Та згодом вона "обросла сусідами": шахтами й заводами, які зводив англієць Джон Юз. Тоді місцину й прозвали Юзівка — тепер це місто Донецьк. Чимало відомих людей народилося в ньому, та, крім пам'ятників співакам і письменникам, тут є пам'ятник шахтареві — звичайному трудареві на цій щедрій землі.

Святогірський Успенський монастир

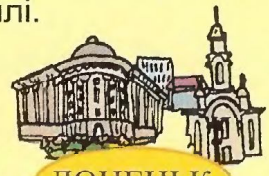
ДОНЕЦЬК

Маріуполь

ЗАТ „Український мобільний зв'язок", ліцензія Держкомзв'язку серія АА №720189 від 29.12.04

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

МІСТО ХОТИН

Дуже хотіли перші тутешні мешканці жити у цій мальовничій місцині на крутому березі річки Дністер — от і виникло бажане місто. Та спочатку на підошві скелі звели височенні мури з баштами. Вирізняються вони незвичною прикрасою — уздовж сіро-білих стін тягнуться смужки візерунків: червоною цеглою викладені квадратики, пірамідки та хрестики. Всередині, за товстими мурами, роїлося фортечне містечко: з житловими будинками, лазнями, бібліотекою і навіть "висячими садами". А зовні часто-густо велися битви — і чимало воїнів здобули у них славу.

Фото: Євген Тимченко

ХОТИНСЬКА ФОРТЕЦЯ

стала свідком військових подвигів козацького гетьмана Петра Конашевича (Сагайдачного). Це під його керівництвом невеличкий козацький загін, ніби дужий вихор, зненацька вривався у ворожий табір. Наводячи жах на турків, козаки повертались у свій стан із добутою провізією. А турецькі трофейні гармати вже в наступному бою стріляли по війську ворога. Саме тут, у Хотинській війні, Сагайдачний отримав смертельну рану, але звідси й прокотилася слава про умілого воєводу і справжнього козака.

СЕЛО ЧОРТОРИЯ

Батьківщина талановитого кіноактора Івана Миколайчука

настільки права проживає ще одне кіножиття. І досі схвильовано говорять про його роль у фільмі "Тіні забутих предків" (ця кінострічка здобула міжнародне визнання і входить у двадцятку найкращих у світі картин).

Іменем Івана Миколайчука названо одну з планет, відкритих американцями.

ДИВОВИЖІ ПРИРОДИ

МІСТО ВИЖНИЦЯ

Вижницький національний парк

Серед барвистих луків та гірських пасовиськ — полонин — біжать швидкі річечки. Чи не стрічалась їм якась дивинка? А може, шукати її у букових лісах? Так і є! Яйцегриб, як його називають, навіть не ховається. І хоча цей рідкісний гриб із родини мухоморових — він їстівний. Називають його ще й мухомором Цезаря, бо саме цей римський імператор дуже любив ним ласувати.

***Застерігаємо!** Якщо точно не знаєш, який на вигляд гриб їстівний, — краще на чіпай — це небезпечно!*

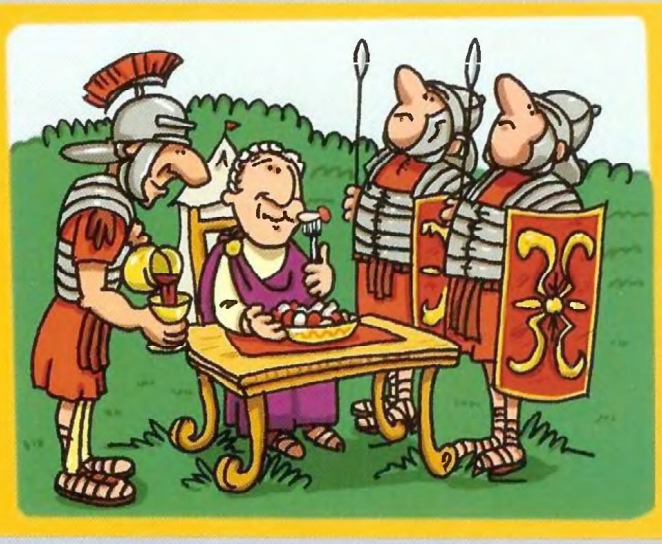

ПЕЧЕРА "ПОПЕЛЮШКА"

Скарбів у ній не злічити! Але поки до них проберешся тісними проходами, забруднишся глиною, точнісінько як Попелюшка сажею. Нарешті опиняєшся у широкому коридорі. А де ж скарб? Ти ним дихаєш! Повітря тут особливе — дає стільки енергії, хоч зразу біжи і встановлюй спортивні рекорди. А он у тих кам'яних чашах — цілі озерця... мінералки! Звідки золотисте мереживо на стелі? Сплетене воно з бурульок-сталактитів (часточки заліза та марганцю, з яких вони утворені, принесла сюди вода). Обережно! Не впади у криницю! Бо можеш одразу потрапити на нижній поверх — печера ця триповерхова. А довжелезна яка — майже 100 кілометрів! Ось який шлях подолала вода, щоб вимити з гіпсу ці казкові зали та лабіринти.

ЗАТ „Український мобільний зв'язок", ліцензія Держкомзв'язку серія АА №720189 від 29.12.04

КУТОЧОК ПРИРОДИ

Акуратно виріж по контуру

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Під безкраїм небом ген-ген до горизонту котяться хвилі... трави. Це ковила. (Тут, у степовому заповіднику, її аж 14 різновидів — найбільше у світі). А серед моря ковили — червоний остів тюльпанів. Хомутинський степ найбагатший на різнотрав'я. Він лише один із "клаптиків" заповідної зони. Інший "клаптик" — "Кам'яні могили". Страшнувата назва, але поховань тут немає — просто з-під землі "вийшли" громади кам'яних валунів і тепер височать серед степу, немов давні кургани. Називають це місце ще й мініатюрною гірською країною. Її давні мешканці — волошка луската і деревій голий — більше ніде на планеті не ростуть.

Святі гори — це гори крейди впереміш із мергелем (рештки морських мушель). Більше 70 мільйонів років тому ці гори піднялися з крейдяного дна давнього моря і густо обросли лісами. Унікальні сосни, що там ростуть, теж звуться "крейдяними".

МІСТО СВЯТОГОРСЬК виросло на кордоні з Диким полем — безлюдною місциною, звідки у давнину войовничі племена кочівників вигнали перших поселенців. Тільки у XVI столітті сюди прийшли нові мешканці — монахи. Але своєю обителлю обрали не степ, а... крейдяні гори. Просто у скелях зробили вони печери-келії для монашого життя і печерну церкву для релігійної служби. Згодом церкву звели й на горі. Тож гори ці здавна звуться Святими, а Святогорський монастир, оточений нині містом, і досі живе й діє. Можеш пересвідчитись на власні очі!

Нагадуємо! Області необхідно доклеювати на карту України, яка була додатком до журналу №1 за 2006 р.

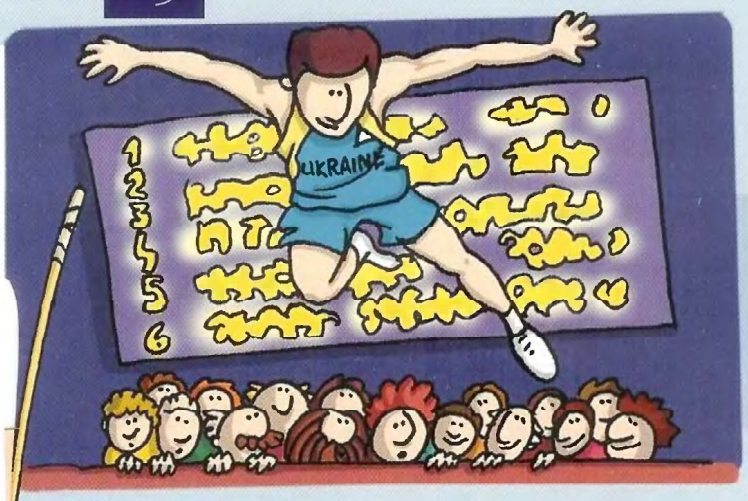

МІСТО ДОНЕЦЬК

Тут тренувався наш сучасник Сергій Бубка — світовий рекордсмен зі стрибків у висоту з жердиною. А в місті стоїть його прижиттєвий пам'ятник

...НА ВИСОТІ!

...й крок — і спортсмен злетів над ..., суддями... А наступної ...6 метрів був уже позаду. ...сі жодному стрибунові ...рижі оглушили оплески. ...их містах планети Сергій ...вав світові рекорди, беручи ...соту. "Бути завжди на висоті" — ...едо. І не лише у спорті.

ЗАТ „Український мобільний зв'язок", ліцензія Держкомзв'язку серія АА №720189 від 29.12.04

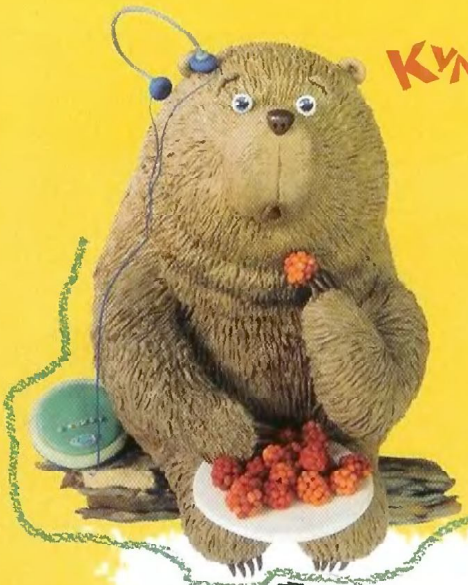

Кумедний ВЕЛЕТЕНЬ

Найбільший наземний хижак — ведмідь — уникає зустрічі з людиною. Невже боїться? Кажуть, навіть зачувши людський запах чи голосний крик, тікає світ за очі. (Візьми це до уваги, якщо раптом забредеш у глухі болотисті чагарники — наймиліші ведмедеві куточки). А якщо вже зустрінешся ніс у ніс — не дивися у очі — це у ведмедів сигнал для двобою — і не втікай. Просто лягай, де стоїш, і вдавай неживого. Таке знайомство стане йому нецікавим, і клишоногий піде геть. Бо що не кажи, а найбільш безпечна зустріч із ведмедем — на сторінках журналу.

Розмалюй малюнок і порахуй усіх ведмедів.

Розгадка до розмальовки, вміщеної у журналі "Професор Крейд" №3 за 2006 року.

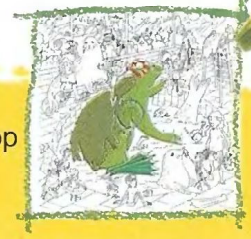

— Агов! Просинайся! — будить сонце ведмедя.
— Квітень прийшов!
І доводиться клишоногому покидати затишний барліг під корчем старого поваленого дерева. Та й стала тонкою його ковдро-перина — запаси жиру, що відкладалися під шкірою. (Це ще й чудова харчова комора для ведмежого організму, завдяки якій він живиться під час довгого зимового сну). Тепер же знову треба подбати про харч. Голод жене на полювання!

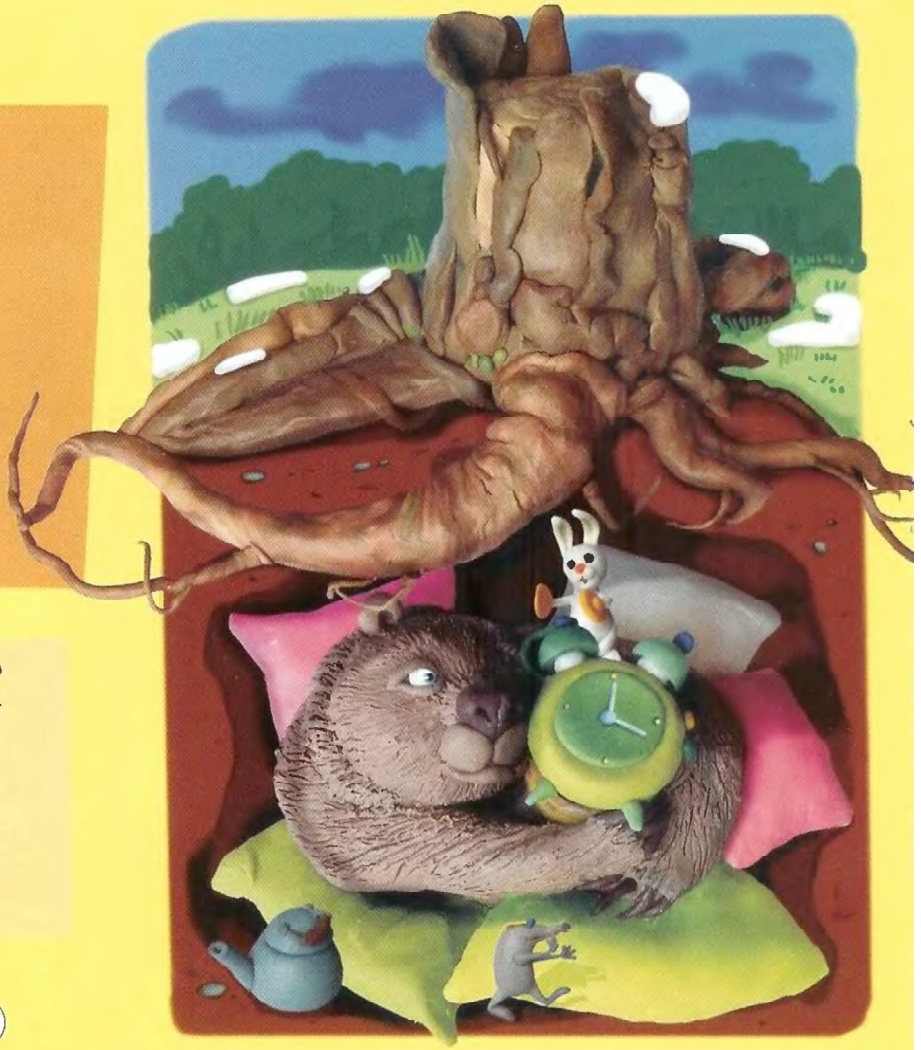

Ведмідь спить сторожко, і якщо його ненароком збудити посеред зими — доведеться бідоласі шукати інший барліг! Якщо ж він ляже у сплячку голодним і проснеться сам — тоді начувайтеся всі. Такого ведмедя називають шатуном, і зустрічі з ним навіть бувалі мисливці бояться.

ВЕДМЕЖИЙ АПЕТИТ

Молода трава, листя осики, ягоди, корінці, жолуді, каштани, горіхи... жабка — теж непогана страва. Вдовольняючи свій апетит, ведмідь проходить десятки кілометрів. А коли хижак вже старий та досвідчений і захоче вполювати оленя чи кабана, то їм хоч здавайся на місці — все одно наздожене.

Щоб "наростити" на зиму жировий запас, одних тільки ягід ведмідь з'їдає близько 700 кілограмів (майже 87 ящиків!).

ЛОВИСЯ, РИБАЛКО, ВЕЛИКИЙ І МАЛЕНЬКИЙ!

Любить ведмідь і порибалити. Буває, "разом" із рибалками. Якщо хтось із них із переляку "відкупиться" від клишоногого впійманою рибиною — той зметикує відразу: така риболовля куди приємніша, ніж стояти у річці й глушити рибу лапами. Тож хитрун неодмінно з'явиться сюди знову й із грізним виглядом вимагатиме "рибної податі".

ІЗ ТОЧКИ ЗОРУ ВЕДМЕДЯ

Важливі помітки краще за все робити на стовбурах дерев.

Потерся об дерево — залишив свій запах — ось тобі й прикордонний стовп. Далі, значить, вже його територія! А захоче ведмідь показати свій грізний зріст — стане під стовбуром дерева на задні лапи і надгризе вгорі кору. От, мовляв, який тут високий хазяїн. Молоді ведмеді навчилися хитрувати: вони роблять такі мітки, вилазячи вище на стовбур. От і гадай, якого насправді хазяїн зросту!

ІГРИ ЧИ НАВЧАННЯ?

Народжуються ведмежата геть безпомічними: сліпими, глухими й беззубими, а вже через чотири роки стануть самостійними молодими ведмедями. За цей час вони засвоять від мами ведмежі премудрощі захисту і полювання. Дарма, що під час навчань тільки й зиркають, де тут поблизу гірка, з якої можна з'їхати. Поки що малеча лише грається, сидячи на колоді: хто кого першим скине лапою. А згодом вони навчаться одним ударом звалювати здобич... Материнське поживне молоко, яке малюки смоктали більше ніж півтора року, неабияк їх підкріпило. Ще деякий час вони за звичкою будуть смоктати одне одному вушка чи власну лапу, аж поки не відвикнуть.

Під час зимового сну дорослий ведмідь лапу не смокче — він може тільки полизувати ранки на лапах — там немає шерсті й, буває, тріскається шкіра.

Хто сказав, що ведмідь незграбний і вайлуватий? Коли біжить — запросто пережене лося! Коли пливе — дожене олімпійського плавця-чемпіона. Коли вже бореться — однією лапою може звалити бика. А молодий ведмідь залізе на дерево швидко, мов кішка. То що ти тепер скажеш про цього вправного спритника?

КАТОЛИЦЬКА ПАСХА

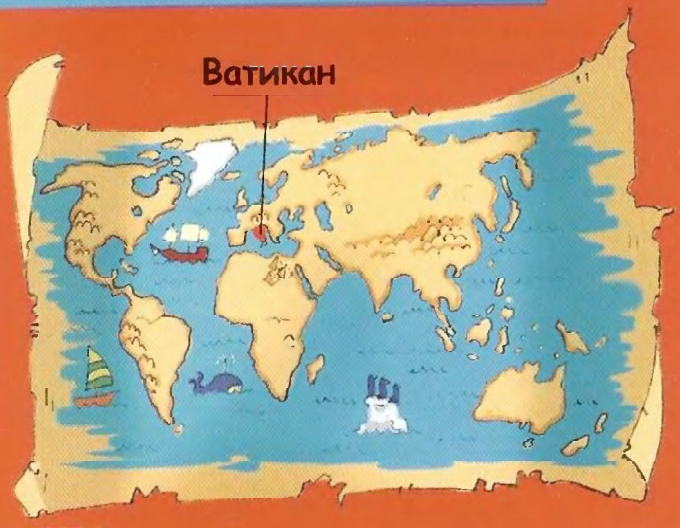

У державі Італія є... ще одна маленька держава — Ватикан. У ній всього декілька вулиць, соборів та садів. Але щовесни на Пасху в це місто-державу з'їжджаються католики* з усього світу. Бо саме тут — міжнародний центр римсько-католицької церкви.

У Пасхальну неділю перед собором Святого Петра глава духовенства Папа Римський благословляє за католицьким звичаєм усіх віруючих.

* Католики — це християни, які проповідують вчення Ісуса Христа. А намісником Бога на землі вважають главу всіх католицьких церков — папу (понтифіка).

Віра, ніби невидимий місток, поєднує людину з Богом. Латинською мовою "міст" звучить як "понт". Тому "понтифіком" звуть священика, який здійснює цей зв'язок.

ІТАЛІЯ

У давнину існувала традиція: напередодні Пасхи від церковного вогню запалювали факели і розносили в них священне полум'я по домівках. Сьогодні ж цей символічний вогонь спалахує в небі на площі Святого Петра сотнями іскристих феєрверків.

За звичаєм італійці святкують Пасху не в будинках, а серед природи. І навіть негода не зіпсує їм урочистого настрою! А пасхальні пироги у різних регіонах Італії зовсім різні. Це може бути неаполітанський млинець — солоний пиріг із яйцями та ковбасою, або панетон — солодкий пиріг із родзинками. Головний подарунок — величезні шоколадні яйця з сюрпризами всередині.

ЧЕХІЯ

Пасці передують три святих дні: Зелений четвер, Велика п'ятниця, Біла субота.
У четвер востаннє чути у церкві святкові дзвони — за народним повір'ям, потім вони відлітають у Рим. Страви готують цього дня з овочів тільки зеленого кольору.
На Велику п'ятницю влаштовують хресний хід до головних святинь. Подейкують, що саме цього дня праведні люди бачать скарби, заховані під землею чи в скелях.
У Білу суботу перед костелом колись розпалювали багаття. Попелом від нього притрушували поля на гарний врожай.
А в неділю, на Пасху, чехи прикрашають святковий стіл кольоровими крашанками та дарують дітям печиво у формі баранця.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

На світанку пасхального дня в храмах відбуваються релігійні служби, куди несуть освячувати крашанки, хрестові булочки, пасхальний торт та іншу ритуальну їжу. Урочисто й святково звучить орган*.
За звичаєм прихожани стають тісним колом довкола костелу й беруться за руки, ніби обіймаючи храм божий.

Ігри на Пасху тут люблять малі й дорослі. Свято починається з пошуків кольорових яєць. Ховають їх у траві або в різних куточках дому. Хто найпрудкіший і найуважніший — назбирає повний кошик! Вважається, що ці яйця несе зовсім не курка, а пасхальний кролик. На столі він "лишає" хрумкі шоколадні... гніздечка.
І симпатичних кроликів із тіста печуть саме на його честь.

* Орган — найбільший з усіх музичних інструментів. В епоху середньовіччя органи почали будувати в усіх католицьких соборах.

ШВЕЦІЯ

Шведи колись вірили, що в Святий четвер перед Пасхою чаклуни влаштовують бенкет із нечистою силою. Щоб їх розігнати, стріляли в повітря та запалювали якомога більше вогнищ. Відгомін цієї традиції сьогодні набув жартівливого змісту. Діти наряджаються чаклунами і дарують дорослим малюнки з підписами: "Вітаємо з Пасхою!", а ті "відкуповуються" від них солодощами та монетками.
Окраса пасхального столу в шведській сім'ї — чудернацький букет із вербових гілок. Його прикрашають дерев'яними розписними яєчками та кольоровим пір'ям. У великому паперовому яйці з намальованими зайцями та чаклунами сховані цукерки — святковий сюрприз для ласунів.

1. Який художник зображає

2. Порахуй на малюнку.

Кількість впиши у порожні клітинки.

3. Знайди телекамеру, що знімає інтерв'ю з кардиналом.

4. Відшукай чеха, англійця та шведа за прапорами їхніх країн.

5. Знайди англійця, який завітав на свято зі своїм пасхальним дарунком.

Відповіді на питання у №2 за 2006 р.

1. Народження Будди.
2. Чашка.
3. Близнята.
4. Імператор.
5. 20 пташок.

Mr. Din's Journey

One day Mr. Din decided to travel to L'viv by . He packed up his and went to the . His friends came to the to see him off. In the Mr. Din bought a . Mr. Din's was leaving at six o'clock. So Mr. Din left his in the and went to the with his friends. Then Mr. Din got hungry and they went to the .

— train — railway station — ticket

— suitcase — booking office — left-luggage office

While the friends were drinking tea Mr. Din looked at his watch and jumped up. His was leaving in a minute! The friends rushed to the to get Mr. Din's . When they came running on to the platform, the was starting out. Mr. Din and his friends ran as hard as they could. Mr. Din's friends got in a but Mr. Din didn't run fast enough and the went out leaving him behind. Mr. Din stood on the platform laughing out loud. He was the one who was going to L'viv!

— carriage — restaurant — waiting-room

ПРИГОДИ ВРЯДИ-ГОДИ

ПЛАНЕТА ІКС

Поверхня планети м'яка і пружна.
Дивно! Дуже легкий камінь.
Наткнувся на скелю. Ідеально рівна поверхня.
Здається я тут не один!
Іншопланетна форма життя!
Крх. Крх...
А-а-а-а-а... Ти звідки?
Професоре, що трапилось?
Із першим квітня! Ви здійснили політ у власну спальню!
Кх-кх... І здається, треба прибрати!

Волт Дісней
пікчерз представляє

ВЕЛИКА МАНДРІВКА

ДИВІТЬСЯ В МЕРЕЖІ «КІНОПАЛАЦ» ТА КІНОТЕАТРАХ УКРАЇНИ З 27 КВІТНЯ

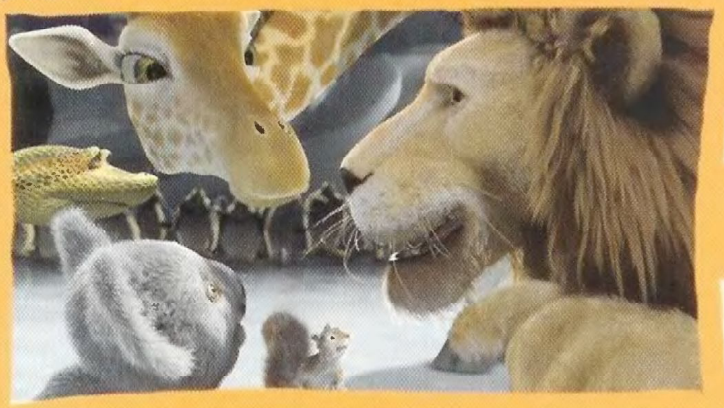

Добре бути царем звірів! Хочеш спати 20 годин на день? Будь ласка! І ніхто не будить у школу. Але це лише здається, що життя левів — просте. На волі вони вечеряють лише раз на 3-4 дні, та можуть голодувати цілий тиждень. Зате коли перепаде здобич, легко з'їдають 30 кілограмів м'яса. Така дієта певно не дуже сподобалася леву Самсону з нью-йоркського зоопарку, який випадково опинився в африканських джунглях. Тож його давні друзі вирушили у велику мандрівку, аби повернути бідолаху додому. Та на шляху їх чекає багато пригод і несподіванок.

Актор Кіфер Сазерленд, який озвучував Самсона, ошелешив своїх сусідів. Вони ледь не знепритомніли, почувши громовий рев. Спокійно! Без паніки! Це Кіфер старанно розучує роль лева.

УВАГА КОНКУРС!

До 20 червня надішли професору Крейду малюнки з улюбленими персонажами мультфільму "Велика мандрівка".
Не барися! Переможці конкурсу отримають призи — плакати від компанії B&H Film Distribution із зображенням головних героїв.

Пиши на адресу:
"Професору Крейду", вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, Україна, 01010.

FRUITING

В КОЖНОМУ КОВТОЧКУ — ФРУКТОВІ ШМАТОЧКИ!

Імпортер ПП „ТАК".
Дилер в Україні: ДП „Пілснер Україна". Тел.: (044) 568-84-82 (83)

Продовжується конкурс "Найкращий краєзнавець року". Читай нові цікавинки про рідний край!

Острів Хортиця

Досі невідомо точно, звідки походить назва острова Хортиця. За однією версією, вона походить від імені язичницького бога сонця Хорса. За іншою версією, назва пов'язана з тюркським словом "орта" — "середній" або з грецьким словом "хортос" — "природна фортеця".

Ярослава Шапочник, м. Запоріжжя

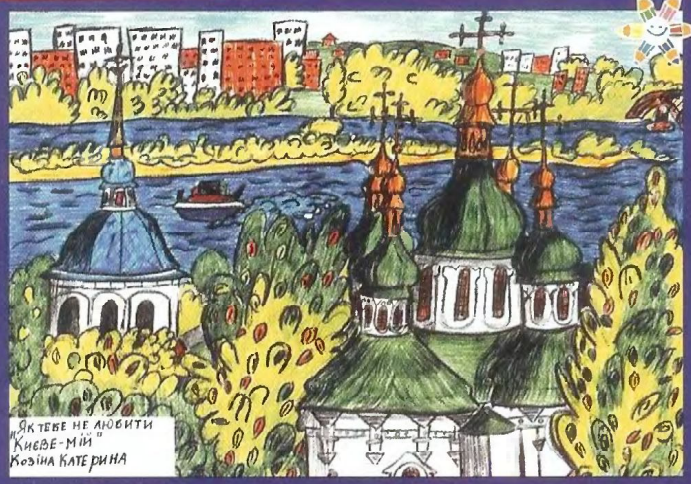

Козіна Катерина

Кам'янецька ратуша

У Кам'янці-Подільському знаходиться ратуша, яку колись займав польський магістр.

Перед будинком стояв стовп кари, де проводилися страти і вчинялися розправи.

Прикрашає будівлю годинник із двома дзвонами, які відлив із міді й срібла майстер Полянський.

В'ячеслав Шмигельський, м. Хмельницький

Запорізький дуб

Запорізький дуб — єдиний у світі.

На початку XXI століття дубу виповнилося близько 700 років. Його висота — 36 метрів, а могутній стовбур досяг 6,3 метра в обхваті.

Олександр Зінченко, м. Запоріжжя

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ

Хроніки Нарнії

Михайло Стадников, м. Бровари
Анастасія Кравцова, м. Київ
Стас Ковальов, м. Дніпропетровськ
Дмитро Волік, м. Київ
Маргарита Кочерга, м. Вишневе
Валентин Береговий, с. Штеровка, Луганська обл.
Катерина Андрєєва, м. Київ
Саша Сорокіна, м. Кіровоград
Тетяна Кердяк, с. Студійка, Івано-Франківська обл.
Яна Гостюк, м. Чернігів
Костянтин Костін, м. Київ
Катерина Козіна, м. Київ
Юлія Штагер, Донецька обл.
Христина Коновалик, м. Володимир-Волинський
Всеволод Соколов, м. Київ
Любов Ткач, м. Донецьк
Ольга Гнип, м. Львів

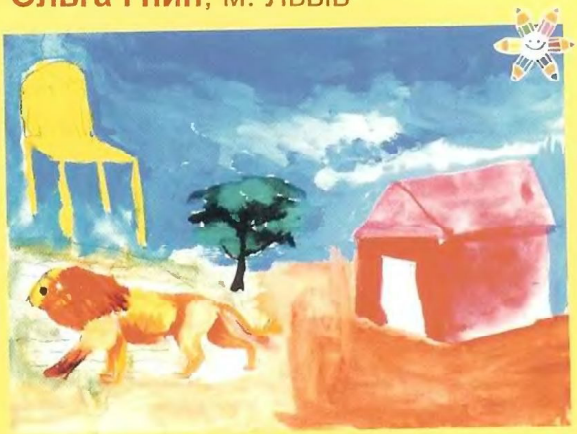

НОВИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МУЗИЧНИЙ ДОДАТОК

КОМПАКТ-ДИСК

ВЖЕ У ТРАВНІ

Знайди двох однакових чумаків.

ПРОФЕСОР Крейд

Щомісячний дитячий журнал "Професор Крейд"
для дітей 6-10 років
квітень 2006 №4 (16)

Засновано у 2004 році.
Засновник та видавець
© ББ "Максимум"

Тираж 60 000 примірників.
Ціна договірна.
Передплатний індекс:
журналу — 91413
журналу з літературно-музичним додатком — 91412
Кольороподіл та друк:
univest print, 01054,
м. Київ, вул. Дмитрівська, 44-Б,
тел.: (044) 464-41-57/68
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи №05.03.02-03/15001 від 17.04.2003 р.
Свідоцтво про реєстрацію КВ №9459 від 22.12.2004 р.

Адреса редакції та видавця:
вул. Суворова, 4, 3-й поверх,
м. Київ, 01010
professor@kraid.com.ua

Бренд-менеджер:
Оксана Гальченко
galchenko@companion.ua
494-25-01
Відділ продажу:
494-25-01 (02)
Відділ редакційної передплати: 494-25-04

Шеф-редактор:
Олена Мальцева
Редактор:
Руслана Скачко
Матеріали підготували:
консультант Вікторія Янко ("Академія Крейда")
Олена Литвишко ("До речі, про")
Руслана Скачко ("Мандрик")
консультант Тетяна Мельник ("Секрети зеленої планети")
Лана Корсунь ("Скарбничка звичаїв")
Ірина Коберник ("English with fun")
Олеся Годловська ("Фанотека")
Максим Мазі ("Пригоди вряди-годи")
Літературне редагування:
Сергій Чемеркін,
Людмила Мигулько,
Наталія Шубіна
Музичний редактор:
Олег Петров

Головний художник:
Максим Копилов
Художники:
Ольга Кузнєцова,
Світлана Навроцька,
Ірина Сосницька,
Марія Бондаренко,
Ірина Дубич
Комп'ютерна обробка:
Максим Мазі
Верстка:
Андрій Цебренко

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Передрук текстів та відтворення графічних матеріалів журналу "Професор Крейд" — лише з дозволу редакції.
Всі матеріали, позначені ◯, публікуються на правах реклами.

ПИШИ НА АДРЕСУ:

професору Крейду, вул. Суворова, 4, 3-й поверх, м. Київ, 01010

у кіно з 1+1

ПОДОРОЖУЄШ? РОБИ ЦЕ КРУТО!

НЬЮ-ЙОРК АБО БАСТА

Волт Дісней
Пікчерз представляє

ВЕЛИКА МАНДРІВКА

ДИВІТЬСЯ В МЕРЕЖІ «КІНОПАЛАЦ»
ТА КІНОТЕАТРАХ УКРАЇНИ З 27 КВІТНЯ

DISTRIBUTED BY BUENA VISTA INTERNATIONAL

© DISNEY INTERPRISES INC

ictv

HIT FM
www.hitfm.ua

СТОЛИЧНИЙ

CINEMA